

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 3T/79/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416010212
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Alman
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1416010212.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudcom JUDr. Ivanom Almanom v trestnej veci proti obžal. X.. H.. Q. K. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04. októbra 2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná
X..H.. Q. K., K.. XX.XX.XXXX/XXXX B. V., I. O. O.,
W. F. XXXB, I..Č.. B. B. B. Ú. O. R.
XX.XX.XXXX,

s a u z n á v a z a v i n n ú ,

ž e

dňa 07.05.2016 v čase okolo 22.20 hod. viedla po Líščom údolí v Bratislave v smere na Staré Grunty v Bratislave osobné motorové vozidlo zn. Audi A5, EČV: O.-XXXKU, kde narazila prednou časťou svojho vozidla do tam zaparkovaného osobného motorového vozidla zn. Hyundai Santa Fe, EČV: O.-XXXUN, ktoré bolo zaparkované na chodníku po pravej strane v smere jazdy obvinenej, a po príchode hliadky PZ sa dobrovoľne podrobila dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v dychu dňa 23.56 hod. s výsledkom 1,43 mg/l alkoholu v dychu, a to napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, spzn. 2T/135/2015, zo dňa 19.11.2015, právoplatný dňa 19.01.2016, bola odsúdená okrem iného aj za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr.zák., pričom obvinená viedla motorové vozidlo aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, spzn. 2T/135/2015, zo dňa 19.11.2015, právoplatný dňa 19.01.2016, jej bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 6 rokov, ktorý začal obvinenej plynúť dňa 05.02.2016,

t e d a

-v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodila vplyvom návykovej látky vykonávala činnosť, pri ktorej by mohla ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bola za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená,
-marila výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonávala činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l a

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ju súd pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 5 písm. a/ Trestného zákona jej súd ukladá trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia akýchkoľvek motorových vozidiel na doživotie.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona jej súd ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkazuje poškodenú I. J., K.. XX.XX.XXXX, O. O., J. Ú. XX/ X s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci proti obžal. X..H.. Q. K. bolo na hlavnom pojednávaní vykonané kontradiktórne dokazovanie výsluchom obžalovanej X..H.. Q. K., W.-V.S. I. J., prečítaním výpovedí neprítomných svedkov, oboznámením obsahu znaleckého posudku a odborného vyjadrenia a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaná X..H.. Q. K. po poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobila vyhlásenie, že sa cíti byť vinnou len z prvej časti skutkovej vety obžaloby a z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Nakoľko vyhlásenie obžalovanej o vine nie je plne zhodné so skutkovou vetou obžaloby, súd toto vyhlásenie neprijal a vykonal dokazovanie vo veci v celom rozsahu. Obžalovaná na hlavnom pojednávaní využila svoje zákonné právo a vo veci odmietla vypovedať.

Súd prečítal výpoveď obžalovanej z prípravného konania, kde k veci uviedla, že pred skutkom poobede bola s kamarátkou v krčme, kde pili pivo. Keď skončili, rozhodla sa šoférovať. Išla pešo do garáže pre auto. Nevie ani kam chcela ísť. Alkohol má na ňu zlý vplyv. veľmi je jej ľúto toho čo sa stalo. Uviedla, že v čase keď si sadla za volant vedela že má uložený zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov a od 19.01.2016 nešoférovala, auto bolo v garáži.

Po prečítaní výpovede z prípravného konania na hlavnom pojednávaní obžalovaná uviedla, že je jej úprimne ľúto spáchanie tohto skutku, ktorý už viac nezopakuje.

Svedkyňa-poškodená I. J. uviedla, že dňa 07.05.2016 v čase cca o 22.20 hod. začula silnú ranu zvonku, pozrela z okna izby a všimla si jej nabúrané auto a kúsok predku nejakého prevráteneho auta, ktoré malo nahlas pustenú hudbu. Ako vyšla von nejakí ľudia pomáhali vodičke z prevráteneho auta von z vozidla. Tá pani nechcela aby volali políciu, že uhradí všetku škodu. Tá pani chcela aj odísť a tak ju ona so synom zadržali a počkali na príchod hliadky. Pani z prevráteneho auta bola drzá, agresívna a suverénna. Bola cítiť alkoholom. Nikto iný okrem obžalovanej v jej vozidle nebol. Pokiaľ ide o spôsobenú škodu, pripojila sa k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody vo výške 3.000,-Eur. Poškodená jej doposiaľ spôsobenú škodu neuhradila. Jej poškodené vozidlo po nehode predali za sumu 2.900,-Eur, doklad o tom na hlavnom pojednávaní nemala.

Súd po splnení zákonných podmienok prečítal na hlavnom pojednávaní výpovede neprítomných svedkov.

Svedkyňa Mgr. S. P. uviedla, že dňa 07.05.2016 okolo 22.15 hod. z okna videla ako tmavé auto Audi narazilo do susedovho auta Hyundai SantaFe. Audi sa pri zrážke vymrštilo do vzduchu, prevrátilo sa a padlo na strechu. Nepočula, že by auto Audi pred nárazom brzdilo. Z toho auta hrala veľmi hlučná hudba. Ona potom utekala von a videla ako z prevráteneho auta vyliezla baba, ktorá bola dosť zmätená. Povedala že v aute bola sama. Ako k nej prišla bližšie cítila z nej alkohol. Tá žena z auta chcela z miesta

odísť a pán J., V. J. a ich syn utekali za ňou a zadržali ju. Vodička nemohla požiť alkohol po nehode, lebo ju mali stále na očiach.

Svedok E. F. uviedol, že po príchode na miesto nehody našli vozidlo Audi a5 prevrátené na streche, hrala z neho hlasná hudba a poškodené vozidlo Hyundai SantaFe. Nakoľko medzi dokladmi obžalovanej nenašiel vodičský preukaz, pýtal sa jej kde ho má a ona odpovedala, že bude niekde v aute. Jeho kolega F. mu na to povedal, že vodička (obžalovaná) sa odmieta podrobiť dychovej skúške. Lustráciou zistil, že vodička K. má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá od roku 2016 do roku 2022. Potom on išiel s kolegom F. do nemocnice, kam bola obžalovaná prevezená na ošetrovanie. Obžalovaná s nikým nekomunikovala a správala sa agresívne. Na príkaz prokurátora vyzvali obžalovanú, aby sa podrobila odberu krvi na zistenie alkoholu, na čo reagovala „počkajte, ja si to musím premyslieť, čo je pre mňa výhodnejšie“. Po istom čase sa rozhodla, že vykoná dychovú skúšku. Prvú dychovú skúšku vykonal kolega F. v čase o 23.49 hod. po vytlačení výsledku si všimol, že pri tejto dychovej skúške prístroj neukázal hodnotu alkoholu, ale iba pozitívnu prítomnosť alkoholu v dychu, nakoľko bol prístroj na meranie alkoholu nastavený na pasívny režim. V čase o 23.56 hod. vykonal kolega F. aktívnu dychovú skúšku, pričom prístroj vyhodnotil pozitívny výsledok 1,43 mg/l. Ďalšiu dychovú skúšku obžalovaná odmietla a odmietla aj podpísať doklad o vykonaní dychovej skúšky.

Súd po splnení zákonných podmienok prečítal obsah znaleckého posudku a odborného vyjadrenia.

MUDr.S. W. v posudku na obžalovanú uviedla, že u obžalovanej nezistila známky duševnej poruchy v pravom slova zmysle. V čase skutku bola abuserkou pitia v začiatkovej fáze syndrómu závislosti od alkoholu. Jej konanie bolo jednoznačne pudovo determinované prítomnosťou alkoholu, kedy došlo k oslabeniu zábran kontroly správania, k uvoľneniu pudových determinant a k impulzívnemu nepremyslenému správaniu. Ovládacia zložka konania obžalovanej bola v dôsledku požitého alkoholu znížená, avšak vo forenzne nevýznamnej miere. Obžalovaná bola dostatočne kognitívne spôsobilá posúdiť

nežiadúci vplyv alkoholu na jej správanie, najmä v rámci dodržiavania morálnych, spoločenských a právnych noriem. Obžalovaná v čase skutku vedela rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania. Obžalovaná mala v čase spáchania skutku kontakt s realitou zachovaný. Pobyť obžalovanej na slobode z psychiatrického hľadiska je nebezpečný len v prípade nadužívania alkoholu, kde je dôvodná obava, že by v obdobnej činnosti mohla naďalej pokračovať. Znalkyňa preto navrhla obžalovanej uloženie ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou.

Podľa obsahu odborného vyjadrenia spol. AUTOPOLIS s.r.o. bola v dôsledku nehody spôsobená škoda na vozidle Hyundai SantaFe vo výške 2.559,34 Eur.

Z listinných dôkazov súd oboznámil lekársku správu k zraneniam obžalovanej, ktorá utrpela pri nehode len ľahké zranenia. Zo správy o nehode vyplýva, že na mieste nehody sa obžalovaná odmietla podrobiť dychovej skúške aj odberu krvi na zistenie prítomnosti alkoholu. Pri dychovej skúške o 23.56 hod. bol u obžalovanej dychovou skúškou zistený alkohol v dychu v množstve 1,43 mg/l. V dôsledku nehody bolo na vozidle poškodenej Hyundai SantaFe poškodené: pravý predný blatník, pravé predné dvere, pravé predné koleso, predná náprava, predný nárazník. Z dokladov ku škode na vozidle Hyundai SantaFe vyplýva, že škoda na tomto vozidle bola vo výške 2.559,34 Eur. Z certifikátu o overení analyzátoru dychu, ktorým bola vykonaná dychová skúška na alkohol u obžalovanej vyplýva, že tento má platný certifikát do 11.10.2016. Z registra trestov a posudkov na obžalovanú vyplýva, že táto má v evidenčnej karte vodiča celkom trinásť záznamov o dopravných priestupkoch. Súдне trestaná bola dva krát, pričom jeden krát sa na ňu hľadí akoby nebola odsúdená, pričom v oboch prípadoch sa jedná o odsúdenie pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky.

Z predložených dokladov poškodenou k náhrade škody, ktoré predložila na hlavnom pojednávaní vyplýva, že podľa poisťovne Allianz, kde bolo vozidlo Hyundai SantaFe poistené bola všeobecná hodnota vozidla v čase udalosti 6.895,55 Eur, hodnota použiteľných zvyškov bola 2.922,-Eur a poisťné plnenie bolo vo výške 3.973,55 Eur. Z prehľadu inzerátov vyplýva, že sa mali vozidlá značky Hyundai SantaFe predávať od 8.000,-Eur do 11.000,-Eur.

Súd oboznámil obidva trestné spisy o skoršom odsúdení obžalovanej.

Z trestného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. OT/121/2012 vyplýva, že v tomto konaní bola obžal. X..H..Q. K. uznaná vinnou z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustila ako vodička motorového vozidla dňa 19.08.2012, kedy vozidlo riadila pod vplyvom alkoholu s hladinou alkoholu v dychu 1,11 mg/l. Za to bola odsúdená trestným rozkazom zo dňa 20.08.2012, právoplatným dňa 20.08.2012 na peňažný trest vo výmere 1.000,-Eur, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel

v trvaní 24 mesiacov. Uznesením Okresného súdu Bratislava IV, zo dňa 24.10.2013, právoplatným dňa 24.10.2013 súd u odsúdenej podmienične upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel s uložením skúšobnej doby v trvaní 11 mesiacov. Uznesením Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 24.02.2015, právoplatným dňa 09.04.2015 súd rozhodol, že odsúdená sa v skúšobnej dobe podmienične upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel neosvedčila a zvyšok tohto trestu vo výmere 9 mesiac a 26 dní vykoná.

Z trestného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/135/2015 vyplýva, že v tomto konaní bola obžal. X..H..Q. K. uznaná vinnou z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, ktorých sa dopustila ako vodička motorového vozidla dňa 08.11.2015, kedy motorové vozidlo riadila v čase uloženého zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel a vozidlo riadila pod vplyvom alkoholu s hladinou alkoholu v dychu 0,64 mg/l. Za to bola odsúdená trestným rozkazom zo dňa 19.11.2015 na podmieničný trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 6 rokov. Tento trestný rozkaz bol doručený obvinenej dňa 01.12.2015 a jej obhajcovi X..A. dňa 30.11.2015. Obvinená prostredníctvom obhajcu podala voči predmetnému trestnému rozkazu dňa 04.12.2015 odpor. Po podaní odporu sudkyňa vo veci nariadila termín hlavného pojednávania na deň 20.01.2015. Následne obvinená prostredníctvom svojho obhajcu vzala 19.01.2016, teda ešte pred otvorením hlavného pojednávania vo veci, podaný odpor späť. Dňa 20.01.2016 vzala samosudkyňa Okresného súdu Bratislava IV uznesením späťvzatie odporu na vedomie v zmysle ust. § 355 ods. 9 Trestného poriadku. Toto uznesenie bolo doručené obvinenej dňa 02.02.2016 a jej obhajcovi JUDr. EY. dňa 28.01.2016. Trestný rozkaz 2T/135/2015 zo dňa 19.11.2015 tak nadobudol právoplatnosť dňa 19.01.2016.

Súd po vykonaní kontradiktórneho dokazovania vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k celkom jednoznačnému záveru, že vina obžalovanej zo spáchania žalovaného skutku je jednoznačne preukázaná mimo akúkoľvek pochybnosť.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní ako aj prevažnú časť prípravného konania využila svoje zákonné právo a odmietla k veci vypovedať. Na hlavnom pojednávaní doznala to, že vozidlo v inkriminovaný deň, mieste a čase viedla po požití alkoholu. Ofutovala to a ospravedlnila sa aj poškodenej. V prípravnom konaní vypovedala len raz a okrem toho, že priznala, že motorové vozidlo viedla pod vplyvom alkoholu, uviedla, že v čase keď si sadla za volant vedela že má uložený zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov a od 19.01.2016 nešoférovala.

Zistený skutkový stav uvedený v podanom obžalobnom návrhu potvrdili svedkovia I. J., Q.. S. P. U. E. F.. Z výpovedí týchto svedkov je celkom zjavné a preukázané, že obžalovaná bola v čase nehody pod vplyvom alkoholu. Hodnota alkoholu v dychu obžalovanej napriek jej snahe zmarit' toto zistenie bola preukázaná jej dychovou skúškou o správnosti ktorej súd nemal pochybnosť napriek tomu, že obžalovaná výstup z prístroja odmietla podpísať. Z certifikátu o overení Alcotestera vyplýva, že tento bol preskúšaný a bol v poriadku. Zistený skutkový stav potvrdzuje aj protokol o nehode.

Pokiaľ ide o výšku spôsobenej škody na vozidle Hyundai SantaFe, výška tejto škody bola riadne zdokumentovaná v prípravnom konaní odborným vyjadrením vo výške 2.559,34 Eur. Pokiaľ poškodená na hlavnom pojednávaní predložila potvrdenie poisťovne o hodnote jej vozidla v čase nehody a o výške vyplateného poistného, súd konštatuje, že takéto potvrdenie poisťovne nie je ani znaleckým posudkom, ani odborným vyjadrením a nie je vydávané ani pre potreby trestného konania, ale slúži na úhradu a výplatu poistného. Okrem toho z predloženého potvrdenia vyplýva, že auto malo aj zostatkovú hodnotu, poškodená uviedla, že toto vozidlo aj odpredali, ale v trestnom konaní nevedela dokladovať za akú sumu. Je teda sporné, či celková výška vyplateného poistného spolu so ziskom z predaja vozidla nepresiahla aj celkovú stanovenú hodnotu vozidla poisťovňou. Okrem toho z priložených prehľadov inzerátov nie je vôbec relevantne možné zistiť hodnotu poškodeného vozidla, nakoľko nie je vôbec zrejme špecifikácia takéhoto vozidla, jeho výbava, opotrebovanie, amortizácia a ostatné skutočnosti, ktoré majú vplyv na určovanie ceny vozidla. Okrem toho, pre účely trestného konania je potrebné vychádzať z hodnoty veci, ktorá bola v čase a mieste skutku. Z inzerátov nie je zrejme ani kedy bola táto suma za uvedené vozidlá určovaná, kým, či ide len o pranie predávajúceho za akú by vozidlo rád predal, nie je možné z toho zistiť ani v akom mieste a bola táto hodnota vozidla určená, či to bolo vôbec na Slovensku a podobne. Preto súd napriek snahe prokurátora v záverečnej reči sprísniť žalovanú právnu kvalifikáciu konštatuje, že pri určovaní výšky škody je potrebné vychádzať z vypracovaného odborného vyjadrenia z prípravného konania. Výšku škody teda súd stanovil minimálne v súlade so zásadou in dubio pro reo

v prospech obžalovanej v sume 2.559,34 Eur a neakceptoval návrh prokurátora na prekvalifikovanie konania obžalovanej.

Z obsahu podaní obžalovanej a jej obhajkyn vyplýva ich snaha spochybnit žalovanú právnu kvalifikáciu konania obžalovanej s poukazom na to, že konanie vo veci Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/135/2015 nebolo právoplatne skončené, lebo údajne odpor voči trestnému rozkazu nebol vzatý späť s výslovným súhlasom obvinenej a súd nemohol rozhodnúť uznesením v zmysle ust. § 355 ods. 9 Trestného poriadku.

V tomto smere súd poukazuje na to, že predmetná vec Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/135/2015 bola právoplatne skončená a súd nemá možnosť, ani oprávnenie vstupovať do právoplatne ukončenej trestnej veci. Konštatoval to aj Krajský súd v Bratislave vo svojom uznesení 2Tos/88/2016, zo dňa 26.09.2016.

Napriek tomu súd poukazuje na príslušné ustanovenia Trestného poriadku.

Podľa § 355 ods. 1 Trestného poriadku obvinený a osoby, ktoré sú oprávnené podať v jeho prospech odvolanie, ako aj prokurátor môžu podať proti trestnému rozkazu odpor.

Podľa § 355 ods. 8 Trestného poriadku obvinený a osoby, ktoré sú oprávnené podať v jeho prospech odvolanie, poškodený, zúčastnená osoba, ako aj prokurátor sa môžu výslovným vyhlásením vzdať práva podať odpor a okrem poškodeného môžu výslovným vyhlásením vziať podaný odpor späť, a to až dovtedy, kým prokurátor neprednesie na hlavnom pojednávaní obžalobu. Po tomto vyhlásení už nemôžu odpor podať. Osoba, ktorá je oprávnená podať v prospech obvineného odvolanie, môže vziať podaný odpor späť len s jeho výslovným súhlasom.

Podľa § 355 ods. 9 Trestného poriadku vzatie odporu späť, ak niet prekážok, vezme samosudca uznesením na vedomie.

Podľa § 308 ods. 2 Trestného poriadku v prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh.

Podľa § 44 ods. 2 Trestného poriadku obhajca je oprávnený a v prípravnom konaní robiť v mene obvineného návrhy, podávať v jeho mene žiadosti a opravné prostriedky, nazerať do spisov a zúčastniť sa podľa ustanovení tohto zákona v konaní pred súdom úkonov, ktorých má právo zúčastniť sa obvinený, a vo vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní úkonov podľa § 213 ods. 2 až 4.

Z citovaného vyplýva, že obhajca je osobou odlišnou od osôb uvedených v § 308 ods. 2 Trestného poriadku, pokiaľ obžalovaný nie je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo pokiaľ nie je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená. Obhajca v trestnom konaní robí všetky návrhy a teda aj podáva opravné prostriedky a berie aj tieto späť v mene obvineného.

Z písomného obsahu podaného odporu voči trestnému rozkazu 2T/135/2015 vyplýva celkom jednoznačne, že tento odpor podávala obvinená prostredníctvom svojho obhajcu a také isté znenie a štruktúru malo aj späťvzatie odporu, ktorý vzala späť obvinená prostredníctvom obhajcu. O tom, že tento úkon bol vykonaný plne v súlade s vôľou obvinenej svedčí aj to, že po doručení uznesenia súdu, ktorým vzal na vedomie späťvzatie odporu obvinená neinicovala žiadne kroky, ktoré by smerovali k obnoveniu stíhania a bola si vedomá toho, že vzala podaný odpor voči trestnému rozkazu späť. Sama aj vo svojej výpovedi dňa 10.5.2016 uviedla, že vedela o tom, že má uložený zákaz činnosti z veci 2T/135/2015 a tento zákaz rešpektovala, lebo auto mala v garáži. Vedela teda, že jej bol právoplatne uložený trest v konaní 2T/135/2015, s týmto sa stotožnila a až do spáchania žalovaného skutku ho aj dodržiavala. Zo subjektívnej stránky je teda celkom jasne preukázané, že tak ako podaný odpor vo veci 2T/135/2015, tak aj jeho späťvzatie bolo vykonané obvinenou.

Preto pokiaľ sa týka právnej kvalifikácie konania obžalovanej sa súd plne stotožnil so žalovanou právnu kvalifikáciou v podanej obžalobe a kvalifikoval konanie obžalovanej ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného

zákona, lebo obžalovaná v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodila vplyvom návykovej látky vykonávala činnosť, pri ktorej by mohla ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bola za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená. Zároveň jej konanie kvalifikoval aj ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, lebo obžalovaná marila výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonávala činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanej dôsledne vychádzal zo zásad pre ukládanie trestu páchatelovi obsiahnutými v trestnom zákone. Súd ukladal obžalovanej trest úhrnný podľa zásad pre ukládanie úhrnných trestov, teda podľa najprísnejšie trestnej právnej kvalifikácie zo zbiehajúcich sa trestných činov z ktorých bola obžalovaná uznaná vinnou.

Podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona aj podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona môže súd páchatelovi uložiť trest až na dva roky.

Súd uznal jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, uznal to, že obžalovaná doznala spáchanie trestného činu a jeho spáchanie na súde naozaj úprimne a emotívne oľutovala. Otázka námietky právnej kvalifikácie jej konania nič nemení na tom, že sa k spáchaniu trestného činu doznala.

Na druhej strane za priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona súd vyhodnotil to, že obžalovaná spáchala viac trestných činov. Jej predchádzajúce odsúdenie súd neuznal za priťažujúcu okolnosť nakoľko je toto znakom žalovanej skutkovej podstaty trestného činu.

Pri rovnosti pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd uložil obžalovanej trest nepodmienečný pri polovici trestnej sadzby v trvaní 8 mesiacov.

Súd musí konštatovať, že obžalovaná sústavne nerešpektuje zákon. Sústavne jazdí pod vplyvom alkoholu a nerešpektuje ani súdy zákaz viesť motorové vozidlá. Od spáchania žalovaného skutku obžalovaná neodradilo ani plynutie skúšobnej doby podmienečného odsúdenia pre rovnakú trestnú činnosť. Obžalovaná je pre spoločnosť nebezpečná, auto v jej rukách sa stáva nekontrolovanou zbraňou a bolo aj v tomto konkrétnom prípade len zhoda náhod a veľké šťastie, že arogantná jazda obžalovanej neskončila smrťou nevinných ľudí. Spoločnosť musí reagovať na takéto obzvlášť nebezpečné konanie obžalovanej uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, nakoľko ukládanie predchádzajúcich výchovných trestov sa zjavne minulo svojmu výchovnému účinku.

Nakoľko obžalovaná pred spáchaním žalovaného skutku nebola vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, zaradil ju súd pre výkon uloženého trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaná spáchala žalované trestní činy v súvislosti s dopravou. V evidenčnej karte vodiča má obžalovaná trinásť záznamov, čo svedčí o jej vodičskej nespôsobilosti. Obžalovaná už bola za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky dva krát odsúdená a preto jej súd v zmysle ust. § 61 ods. 1, ods. 5 písm. a/ Trestného zákona uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na doživotie. Takto uložené tresty obžalovanej sú plne v súlade s účelom trestu, ako to má na mysli Trestný zákon.

Súd sa stotožnil aj s návrhom znalkyne na ukládanie ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou obžalovanej, nakoľko táto spáchala žalované trestné činy v súvislosti s požitím návykovej látky, v doprave, je už v štádiu začiatkovej fázy syndrómu závislosti od alkoholu a sama obžalovaná uviedla, že má s alkoholom problém a súhlasila s uložením ochranného liečenia.

Pokiaľ ide o adhézne konanie, poškodená sa pripojila k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody vo výške 3.000,-Eur. Zo spisu vyplýva, že poisťovňou jej bola vyplatená suma 3.973,55 Eur a vozidlo odpredala za nezistenú sumu. Podľa odborného vyjadrenia je spôsobená škoda na vozidle vo výške 2.559,34 Eur. Súd preto v konaní nemal dostatok relevantných dôkazov na to, aby mohol o uplatnenom nároku poškodenej na náhradu škody bezpečne rozhodnúť a dokazovanie v tomto smere by presiahlo rámec dokazovania v trestnom konaní, kde sa primárne rozhoduje o vine a treste a nie o nároku na náhradu škody. Preto súd odkázal poškodenú s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia, cestou Okresného súdu Bratislava IV, na Krajský súd v Bratislave.